

شخصی از پیشینیان تان - پس از اینکه فوت کرد - مورد محاسبه قرار گرفت و هیچ کار نیکی در کارنامه‌ی وی نبود، جز آنکه فردی ثروتمند بود و با مردم - به نیکی - معاشرت می‌کرد و به غلامانش دستور می‌داد از افراد تنگدست درگذرند. الله - عز وجل - فرمود: ما به این کار - یعنی گذشت - از او سزاوارتریم؛ پس از او درگذرید.

از ابی مسعود بدری رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «خُوَسِبَ رَجُلٌ مِّمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، فَلَمْ يُوجَدْ لَهُ مِنَ الْحَيْرِ شَيْءٌ، إِلَّا أَنَّهُ كَانَ يُحَالِطُ النَّاسَ وَكَانَ مُوسِرًا، وَكَانَ يَأْمُرُ غُلْمَانَهُ أَنْ يَتَحَاوِرُوا عَنِ الْمُعْسِرِ، قَالَ اللَّهُ - عز وجل - : تَحْنُنْ أَحَقُّ بِذَلِكَ مِنْهُ؛ تَحَاوِرُوا عَنْهُ»: «شخصی از پیشینیان تان - پس از اینکه فوت کرد - مورد محاسبه قرار گرفت و هیچ کار نیکی در کارنامه‌ی وی نبود، جز آنکه فردی ثروتمند بود و با مردم - به نیکی - معاشرت می‌کرد و به غلامانش دستور می‌داد از افراد تنگدست درگذرند. الله - عز وجل - فرمود: ما به این کار - یعنی گذشت - از او سزاوارتریم؛ پس از او درگذرید».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

«خُوَسِبَ رَجُلٌ» یعنی الله متعال او را در مورد اعمالش مورد محاسبه قرار داد. «مِمَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ» یعنی از امت های پیش از شما؛ «فَلَمْ يُوجَدْ لَهُ مِنَ الْحَيْرِ شَيْءٌ»: عمل صالحی که انسان را به الله متعال نزدیک کند نداشت. «إِلَّا أَنَّهُ كَانَ يُحَالِطُ النَّاسَ وَكَانَ مُوسِرًا»: با اینکه فردی ثروتمند بود، با مردم معامله می‌کرد و به آنها قرض می‌داد. «وَكَانَ يَأْمُرُ غُلْمَانَهُ أَنْ يَتَحَاوِرُوا عَنِ الْمُعْسِرِ»: به غلامانش دستور می‌داد به هنگام وصول بدھی از مردم، با فقرا و تنگ دستان بدھکار سختگیری نکند؛ کسانی که قدرت پرداخت بدھی خود را ندارند؛ و تا توانایی پرداخت بدھی به آنها فرصت بدھند یا اینکه بدھی آنها را نادیده بگیرند. «قَالَ اللَّهُ - عز وجل - : تَحْنُنْ أَحَقُّ بِذَلِكَ مِنْهُ؛ تَحَاوِرُوا عَنْهُ» یعنی الله متعال جهت جبران نیکی وی به مردم و خوش رفتاری با آنان و آسانگیری در مورد ایشان، او را بخشید.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3707>